

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

Vide quid
Sancti post
mortē pos-
sint si inuo-
cati cum fi-
de fuerint.

fese opponerent, & rudem plebeculam ad turbā-
ciendas cōmouerent; Sabinus voce magna & laeta
amarissimo exclamauit: Sancte Pater Epiphani-
scio & credo quōd cū in hac caduca vita plurimū
apud omnipotentē Deum poteris, nunc ceteris
plius aliquid vales: quare te oro vt Longinum &
Petronium comprimas: & impiam eorum conser-
tionem refellas. Hęc cū dixisset, Longinus frater
humi prolapsus exspirauit: Petronius vero & lae-
gae & manuum officio priuatus, quarto decimo
vitam cum dolore finijt: & sic demū cum gratia
& honore sacrum corpus in ecclesia sepultum est.

Maxim⁹ in-
uocans S. E-
piphanium
a dæmone
liberatur.

Imperator autē Archadius intellecto sancti
ri obitu, diebus quadraginta in luctu versatus
missōq; Maximo viri militari & egregiē pio sep-
turam in ecclesia contra legem latam factam con-
firmavit. Is verō Maximus ab immundo obitu
spiritu dirē interdū torquebatur. Itaque Constan-
tiam ingressus magna sanē de Patris Epiphani-
nignitate concepta fiducia, monumētum ad-
fuis cum ardentissima pietate precibus contra im-
mundum merita precesque sanctissimi viri impo-
rauit, statimq; fugato dæmone sanitatem obtinuit.

DE S. SERVATIO TVNGRORVM E-
scopo. ex Gregorio Turonensi histor. Francor. lib. 10.
cap. 4. & 5. Interfuit Concilio Sardicensi & Neopoli-
pimensi, celebrato post Consulatum amantq; & anno
346. Praeclaram eius etiam mentionem facit
S. Athanasius in Apologia ad Constantium. Item
quod Sigebertus in Chronica cum Domini nostri
su Christi consanguineum secundum carnem fuisse
& plusquam trecentis annis vixisse scribat, quod
tunc

*memorandum de eo sit consule Baronium, qui portentosa
ea esse putat*

S. Anctus Seruatus Tungrensis Episcopus, vir 13. Maij,
eximia sanctitatis, vigilijs ac ieiunijs vacans,
& crebro lachrymarum imbre perfusus, Dei
misericordiam assiduo deprecabatur, ne vnquam
opem Hannorum incredulam (quam rumor erat
in Gallias velle prorupere) eo fauore permitteret.
sed cum se à Deo (delictis populi hoc exigentibus)
nullam pati per spiritum intelligeret, urbem Ro-
mam petijt, vt adiuctis sibi Apostolicæ virtutis pa-
tricijs, quæ humiliter à Deo flagitabat, facilius
mereretur. Accedens ergo ad B. Petri A-
postoli tumulum multis diebus biduo triduoque
iudum, sine omni cibo potuque in precibus per-
sistebat. Cumque in tali corporis afflictione im-
mensam iram à ceruicibus populi sui depellere
non posset, responsum accepit: immutabili Dei vo-
luntate constitutum esse quod gens illa Gallias de-
popularetur: oculos tamen eius mala illa non vi-
derent. Acceleraret igitur Galliasque velociter re-
cederet & funeri suo necessaria pararet.

Romam pe-
tit S. Serua-
tius.

igitur relicta Roma, quata potuit celeritate ma-
gna, Tungrorum urbem ingressus est, & clericis
quisque vrbis ciuibus valedictis Episcopalem
in Traiectum transtulit: illisque cum magno
de eiulatu eum prosequentibus abiit: & Tra-
iectum accedens mox leni correptus febrî, paulo
post corpore recessit: ablatusque à fidelibus, iuxta
aggerem publicum sepultus est.

Apud Tra-
iectum S. Ser-
uatus mox
recessit.

Quod hoc sane inter alia eius miracula admira-
bile cum primis dignum est, quod cum maxima vis
hiemali tempore de cælo decidat, & omnia
circumlocuta loca repleat, nunquam tamē eius sepul-

Vide rem-
admiranda.

erum operuerit; donec industria ciuium basilica
super illud ædificata est. Et quidem pia fidelium de-
notio studiumque non raro oratorium de tabulis
lignis leuigatisque construebat, sed protinus
rapiebantur à vento aut spontè ruebant. Credo li-
circò ista accidisse, donec veniret, qui dignam tam
glorioso Antistite fabricam ædificaret. Procedente
verò tempore Monulphus Episcopus, templum
signi opere in eius honorem cõstruxit, ornauitque
in quod multo studio & veneratione translatione
pus, magnis pollet virtutibus.

Monulphus
Episcopus.

VITA S. IOHANNIS EPISCOPI

*Silentiarij, Lauri abbatis Saba, ex ea qua est per Co-
zillum mona. hũ. Floruit temporibus Zenonis imp-
agens iam tum annum quartum supra centesimum*

13. Maij.

Eius patria
& parentes.

Iohannes Silentarius ex Nicopoli paræticus
signi generis nobilitate & opibus clarissimus
dus, patre Encratio, matre verò Eupheria, qua
to anno Imperij Martiani natus est. Cumque a pa-
rentibus Christianis sanctissimis disciplinis a ma-
tris vnguibus institutus esset, ipsamque quodam-
dò sanctitatem cum lacte imbibisset, utroque
te pie & sanctè vitæ munere perfundit, Deo
tum, octauodecimo ætatis suę anno consecra-
tum, in ipsa Nicopoli ex proprijs facultatibus templum
Virgini matri sacrum ædificauit: in quo assumptis
decem fratribus eximia pietate viris cœnobitum
vitam instituit. Ibi tantis tamque egregijs virtutum
omnium exēplis cæteris præluxit, vt Sebastius Ni-
tropolitanus fama eius commotus, ciuitatis illius
quæ Colonia dicitur, antistitem eum constituit.
Is autem cum inuitus Pontificatum suscepisset, in
dignitatem illam administravit, vt de monachis

Templum
cõstruit, sit-
que mona-
chus.

Ordinatur
Episcopus.

ve feueritate nihil remitteret. Cumque ieiunijs
 orationibus assiduis operam daret, tum præci-
 pium in castitate & corporis & mentis studiū col-
 labat: prorsus vt toto vitæ tempore nunquam
 pupum oculis nudis inspexerit. Hinc tanta men-
 ditate vigeat, vt quamuis corpore in terris,
 oratione tamē semper in cælestibus versaretur.
 sine alios etiam plurimos suarum splendore vir-
 tutum illustravit, & potenti exemplo ad amorem
 castitatis pertraxit.

Pudicitia
 eius.

Transactis autem decē in Episcopatu annis, cum
 crederet indies magis magisque pietatem ab homi-
 num malicia præfocari, nihilque amplius sanctum,
 nulli sincerum in hominum moribus inueniri sta-
 tu, relictis omnibus huius turbulentæ vitæ nego-
 tiorum tranquillum religionis portum secedere. Ita-
 que omnibus inscijs cōsensa nani Hierosolymam
 abiit, vbi ante quam nouo alicui instituto penitus
 tradidit, votis precibusque Dei voluntatem ex-
 pressere stacuit. Itaque in oratorio Georgio marty-
 re in fundendis ad Deum precibus lōgo tem-
 pore veraretur, ecce vidit nocte quadam stel-
 lam inter alias omnes admirando splendore ruti-
 scam & viuificæ Crucis figura insignitam. Eam
 attonita mente contemplaretur visus sibi au-
 ditus vocem est, vt eam lucem sequeretur, si vellet si-
 nite ad veram rectamque salutis viam perue-
 nire. Itaque sine cunctatione ad illam lucem gres-
 sus, ad maximam Lauram centum & quin-
 genta Anachoritis celebrem, quibus omnibus
 præerat, peruenit. Erat autem locus ille om-
 nino solatio humano destitutus, sed tantis tam-
 en eximijis spiritualis vitæ delicijs floridus, vt
 eo præclarius, nihil iucundius videretur.

Abit vir san-
 ctus Hiero-
 solymam.

Visio eius.

Degit in monasterio Sabas.

Ad hanc igitur accedens Iohannes, se Sabas in disciplinam tradidit. Fuit continuo ad OEconomum missus, ut ei in ijs quæ ad victum & Lauræ mundiciem spectabant, inseruiret. Fecit hoc vir sanctus tanta glacritate, ut præter excipiendorum hospitum curam, omnibus insuper & singulis patribus incredibili humilitate & mansuetudine ministraret. Hæc autem ministerio postquam anno vno cum laude versatus fuisset, Sabas visa admiranda viri pietate ab omni externa occupatione & congressu hominum separavit, ut tota mente diuinis rebus inuolueret.

Degit in magno silentio.

Itaque accepta silentij cella, tribus admodum annis in admiranda viri austeritate vixit. totis quæ hebdomadæ diebus cibi potusque expertus a mine videbatur. Sabbatho autem & Dominica ceteris reliquis quidem ad diuina veniebat, sed ab omnibus semotus mente oculisque cælo intentus hinc tum psalmodiæ officium explebat. Quo peracto continuo ad tutissimum silentij & solitudinis portum confugiebat. Expleto autem triennij tempore OEconomia Lauræ eum profecit, & ignarus ad conditionis eius, ad Eliam sanctæ ciuitatis Antiochepiscopum eum adduxit, ut sacerdotio initiaret. Cumque eo vetum esset ut manuum suarum amputatione antistes eum consecraret, Iohannes necessitate compulsus Eliam secretum petijt, eique esset cum multis lachrymis aperuit. Obstupescens mediocriter antistes, vocatoque ad se Sabas, dixerit non posse ut Iohannes, sacrorum ordinum gradus conscenderet. quare ne quis ei molestiam crederet, silentium ei concederet.

Ea re magno animi dolore affectus Sabas, totum se ad deprecandum Deum contulit, ut, num quomine obstrictus esset Iohannes, intelligeret. Et tunc

crebras preces & lachrymas per visum ei exi-
 iohannis sanctitas reuelata est: & quomodo
 greca dignitate terrena ad singularem animę puri-
 tatem consequendam ad solitudinem confugisset.
 tum vehementer gauisus senex quietem illi cōces-
 sit assignatoq; ei ministro annos quatuor ab omni
 familiari hominū colloquio congressuq; abstinere
 permisit. Quo tempore vir sanctus nunquā pedem
 extra extulit: nisi quo die solennis Laurę dedicati-
 onis memoria cum festiui gaudio recolebat.
 Expleto verò quadrienni tempore nouorū in-
 tarum insolentia offensus secessit in desertū Ru-
 bę quinquagesimo ætatis suę anno; vbi annis no-
 uis ab omni humana cōsuetudine remotus in spe
 soli Deo cognitus delituit. Cumque die quo-
 ad colligenda in vsum cibi melagria sua spē
 teoria solitudinem oberraret, viarum ignarus
 quædam præcipitia incidit; è quibus nullo
 modo se extricare poterat: prorsus vt propemodū
 in visum humi laberetur. Ecce autem repente di-
 uinitatis virtutis visitatione in altū sublatus, non secus
 propheta Abacuc in sua est spelunca inuentus.
 Venit aliquandò frater quidam ad eum anacho-
 ritę vitę v̄ apparebat cupidus. Sed is paulò post
 philosophiæ radio affectus, instante Paschali
 curate, Iohannem vt secū ad Lauram pergeret,
 rogare cœpit. Erat enim summa ibi rerum
 penuria & frater ille lautiori aliquatū
 fractam inedia carnē roborare volebat. Cui
 nullo modo acquiescebat, sed hortabatur
 anter vt Dei benignitatem præstolaretur,
 pens esset in vasta solitudine non modo quæ
 elicitatem sed quæ ad voluptatem etiam faci-
 lunde suppeditare. Sed ille his alijsque mini-
 mē per-

Abbati Sa-
 bæ diuini-
 tus reuela-
 tur quis es-
 set hic vir
 sanctus.

Degit in de-
 serto Rubę
 nouē annis.

uolub dca
 uolub dca
 da uolub
 anobis
 anobis

mē persuasus, relicto Iohanne, ad Lauram abiit: sed errabundus, quò desiderabat, peruenire non potuit. At venerāndus Pater Iohannes, eo absente, multis fuit à superueniēte quodam amico donis ac muneribus affectus, pane optimo, vino, oleo, calco recente, melle & ovis. Alter autem triduana inedia & labore confectus tandem redijt & ingenti pudore affectus eum demum esse diffidentiae & inobedientiae fructum intellexit.

Eodem tempore Alamundares Sices Arabum & Palæstinā inuasit & flamma ferroque cuncta populatus solitudinem peragrabat. Cumque omnivnicum in fuga salutis suae praesidium cōstitueret, Iohānes nullo modo Rubam deferere voluit. Quenim, dicebat, si Deus mei curam nō gerit, quid meo? Itaque caeteris omnibus in fuga saluteque periculis, ille altissimū suum refugium posuit & animo imperterrito aduentātes barbaros expectans. Eccē autem admirabilem diuinā prouidentiae bonitatem, & paternam suorū curam in omni seculi aeternitate praedicādam. Leo immanis & terribilis sanē die noctuq; viro sancto assistens barbarorum vim repulit, & ferocius irruentes ipse ferocius oppressit. At Sabas Nicopoli veniens Iohannem alij & multis rationibus persuasum, ad Lauram quam alio in loco à Barbarorum incurfione immunitate construxerat, secū abduxit. Ibi autem in cella quietus latuit donec Angelo reuelante ad aliorū salutem profectum & vtilitatem mirabiliter innovatum. Quod qualiter contigerit non erit abs re periculis explicare. Atherius Archiepiscopus ex Asia regressus religionis ergò Hierosolymam sacra loca videri venerat; cumque votis precibusque ex animi devotientia persolutis in patriam mauraret fuit cō-

Leo defendit virum sanctum ab incurfione Barbarorū.

in vento non sine periculo A scalonem repulsus :
 per duos vero dies navigationem restauras ab An-
 gelo secundum quietam admonitus fuit, ut reuer-
 sus Hierosolymam Iohannem olim antistitem &
 in laude sanctitatis praeclatum in Laurae Sabae Ab-
 batis deirescentem conueniret. Tali igitur moni-
 tu oraculo Hierosolymam repetijt, & Iohannem
 conueniens quae ab Angelo acceperat, enunciauit ;
 iurejurando adegit ut genus suum & conditio-
 nem ad illum diem omnibus incognita panderet.
 Igitur Iohannes per nomen Domini ab Atherio
 curatus multis cum lachrymis & genus & di-
 cionem, cui sponte renunciauerat, aperuit ; cun-
 ctis sanctissimi viri virtutes vehementer admiran-
 tes.
 Locus autem in quo inclusus erat sanctus senex
 erat altissimum ab Occidente praecipitium, e-
 que ex petra excisus & omni humore destitu-
 tus. Quadam vero die accepto vnus caricae semine
 Theodoro & Iohanni discipulis : Si Dei cle-
 mentia huic semini & petrae durissimae virtutem
 auerit, ut fructum ferat, indicium erit, quod
 dono largitur Deus regnum caelorum. Hoc
 dixisset, infractae illi petrae admonit caricam
 paulatim in altum crescens eo magnitu-
 dine peruenit, & etiam ramis suis tectum operue-
 rit, & tres post aliquod tempus ficus produxerit,
 quae senex cum lachrymis deosculans comedit,
 quibus diebus atque bonorum operum tandem
 pace quieuit.
 Haec quidem pauca ex multis monumētis man-
 sunt eius vero certamina, quae aduersus Orige-
 nem & Theodori Mopsuestiae dogmata suscepit : &
 persecutiones & pericula, quae pro orthodoxa fide
 susti-

Res sanctae sunt penda.

Hic habes auctorem historiae.

694 MARTYR. SS. VICTORIS ET CORONÆ
sustinuit, victoriasque & res ab eo gloriose gestas
alijs narrada relinquo. Trigesimo octavo anno
anno Pontifex ordinatus fuit, decem vero annis in
episcopatu tractatis, ad Lauram se contulit: in qua
annos nouem exegit: & nunc angusto loco conuul-
sus, in quo vsque in diem hodiernum silet, quadra-
ginta septē annos Dei gratia impleuit. Et licet iam
ætatis suæ annum centesimum quartum attingeret,
est tamē vultu hilari & prompto alacrique animi
ad omnes labores pro Christi nomine perferendus.

Ex hoc loco
constat Io-
hannem ad-
huc vixisse
dum auctor
vitam eius
conscribe-
ret.

MARTYRIVM SS. VICTORIS ET
CORONÆ. ex eo quod est apud Metaphrasen.

14. Maij.

QVo tempore Antoninus Romanum admi-
strabat Imperium ingens aduersus Christi-
anæ fidei & pietatis cultores persecutio
fauijt. Erat autem miles quidam genere Italus,
eximia in Deum pietate ante alios clarus, quem
bastianus dux exercitus comprehendit & ad im-
plenda dijs sacrificia compelli iussit. At Victor hoc
namque militi Christiano nomen erat) spreto
bastiani mandato præcisè & constanter respiciens
se nullo modo dijs sacrificaturum. si vellet con-
suetudinis varijs supplicijs excarnificare, se paratum esse
probe certoque sciat animā in manu Dei esse quam
nullo modo attingere posset. Dux hoc accepto
sponso obstupuit, & nūm certum deliberatione
ei esset mortem ita intrepidè oppetere quæ
Ad quæ Victor: Hanc ego mortem esse nequaquam
existimo, quæ vitam cõciliat sempiternam his
breuia hæc tormenta ad extremum spiritum
ter perferunt. Tum Dux digitorum Victoris con-
pages confringi & à cute auelli iussit. At Victor

Crudeliter
torquetur
S. Victor.